

meget mindre. Der er fra dansk Side væsentligst kun gjort dette, at en Del danske Mænd slog sig sammen om at oprette en Dampskibslinie; det gjorde de med ret betydelige Ofre, og i første Linie var det de samme Mænd, som nu her gaa i Spidsen, der oprettede denne Linie, som saa derefter Østasiatisk Kompagni har optaget, og dette har ikke blot opretholdt den tilfredsstillende, men tillige grundet et Kulværft, som har draget adskillig Kultrafik til Øerne. Ja, saa er der af Hensyn til Skibsforsyningen bygget et lille Isværk fra dansk Side, men det er egentlig, hvad der er gjort for St. Thomas, uagtet der ingen Tvivl er om, at der er langt betydningsfuldere, ogsaa vanskeligere og større Opgaver at løse der end paa St. Croix.

Nu er der fra forskellig Side sagt, at det her er Tale om, ikke skulde udføres af private, men af Staten selv. Det blev gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), han vilde helst have, at det helt blev en Statsopgave, og han er der, efter hvad den højtærede Minister oplyste, og som sikkert er rigtig, i fuld Forstaaelse med den Mand, der vel nok indenfor Koncessionssøgerne her er Føreren, i hvert Tilfælde Lederen, nemlig Etatsraad Andersen, der ganske sikkert har fundet det naturligt, at Staten paatog sig netop de Opgaver, som her søges Koncession paa fra privat Side, at det kunde være naturligt, at det blev en Statssag at bygge Havnen, Dokanlæget til Dels ogsaa og flere andre af de Ting, her er Tale om. Men ligesaa sikkert er det, at Regeringen har ogsaa med slet ikke ringe Grund kunnet gøre gældende, at hele den foreliggende Opgave løses baade mest økonomisk, og saaledes at den faar sin bedste Ledelse, naar den bliver lagt i private Folks Hænder; det forekommer mig derfor, at man maa være taknemmelig for, at Sagen er tagen op af disse Folk, allermest fordi det jo ganske sikkert er erkendt fra alle Sider, at det er Folk, som ere vante til, at de Ting, de tage fat paa, lykkes, og Folk, for hvem denne Sag særlig er skabt til at maatte lykkes. At den nationale Side af denne Sag, at den knyttes saa meget som muligt til Danmark, er ogsaa blevet markeret ikke saa lidt ved, at Prins Valdemar er gaaet ind paa at være Ærespræsident for Selskabet. Han er saa kendt paa Øerne som faa Danske, han er meget afholdt derovre, og han har ved saa mange Lejligheder vist, at de Foretagender, han føler sig knyttet til, ønsker han at følge og støtte saa meget som muligt. Man kan saaledes kun være tilfreds med, at

disse Folk ville tage denne Opgave op, som har faaet Lov til at ligge hen.

Der blev først af et æret Medlem sagt, at vi skulde glæde os ved, at der nu i god Tid bliver taget fat paa Opgaven, det kan man nu egentlig ikke sige. Sandheden er nemlig, at den har ligget skammelig død i de 10 Aar, der ere gaaede siden, den skulde have været taget op. Nu kommer der imidlertid Folk, som ere villige til at gøre det, idet de sige: Vil det offentlige ikke, saa ville vi, og ikke blot det, men det er tillige Folk, som have været villige til at tilfredsstille de Krav, som Regeringen har stillet af Hensyn til andre Virksomheder derovre. Det er jo ret betydelige Krav, der her ere stillede, samtidig med at man vel har sikret dem mod Anlæg af nye Havne, men ikke mod Anlæg i selve St. Thomas Havn, — nej, alle de Værfter, der ere for Øjeblikket, have Lov til at fortsætte, og det er tilmed Værfter, som netop i høj Grad repræsentere de Dampskibslinier, som det har Betydning at have knyttet her til Øerne. De have ikke blot Lov til at fortsætte, men til at udvikle sig og udvide sig ganske i samme Maal som tidligere. Nye Værfter har man ogsaa Lov til at anlægge indenfor Havnen, kun med den Begrænsning, at det maa være deres egen Trafik, der er knyttet til dem; konkurrerende Værfter har man ogsaa Lov til at anlægge, de kunne blot ikke grundes paa Koncessioner. Paa disse Punkter er der altsaa efter min Mening taget de Hensyn, det var nødvendigt at tage overfor den bestaaende Havn og de Interesser, der findes der. Men ved Siden af det have Koncessionssøgerne haft et aabent Øje for, at den store Opgave kunde de ikke tage paa sig, naar de ikke havde Sikkerhed for, at de forskellige Ting bleve foretagne, som vare nødvendige, hvis det hele skal lykkes. Og vi have jo set, at der hidtil i saa Henseende fra det offentlige Side, altsaa fra Havnen derovre, ikke er gjort alt, hvad der kunde ønskes. Derfor sige Koncessionssøgerne: Vi forbeholde os derfor at løse de Opgaver, som egentlig mere hørte ind under det offentlige, men idet vi paatage os at løse dem, maa vi ogsaa forlange at faa den Godtgørelse, som er forsvarlig og naturlig, dog at vi underkaste os de Takster, som Finansministeren maatte paalægge i saa Henseende.

Det, her er Tale om, er en hel Række Ting, som i og for sig burde være under det offentlige, det er at skaffe de rette Fyr, det er en tilfredsstillende Lodsnng, det er en traadløs Telegraf, alt sammen noget, om hvilket man maa sige, at det er et stort Spørgsmaal, om det vil kunne forrente sig, især naar Taksterne